Echa z Konwencji

CHEŁM 26 CZERWCA 1994 R.

Umiłowani w Chrystusie, Bracia i Siostry! Pragniemy podzielić się z Wami radością i błogosławieństwem, jakich byliśmy uczestnikami podczas uczty duchowej, która odbyła się w dniu 26 czerwca w Chełmie, w sali kina „ZORZA”. Była to pierwsza konwencja naszej społeczności w historii tego miasta. Braterstwo z Nowego Chojna, Chełma i okolicy miasta czynili starania, aby taką ucztę duchową zrealizować. Łaska Ojca Niebiańskiego, nasze modlitwy i starania braterskie umożliwiły osiągnięcie tego celu.

Pragnieniem naszym było, aby wyjść z Ewangelią do społeczeństwa Chełma. Dokonaliśmy tego przez oplakatowanie; a także zwróciliśmy się z zaproszeniem do kościołów niekatolickich, działających na terenie miasta. Trudnością naszą nie były sprawy pieniężne, gdyż pieniądze zawsze się znajdą na dobry cel, ale to że nie mieliśmy doświadczenia w sprawach organizacyjnych, gdyż czyniliśmy to po raz pierwszy. Organizacyjnie pomogli nam bracia z Biłgoraja, a w przygotowaniach sali i nagłośnienia zaangażowali się wszyscy życzliwi nam przyjaciele Prawdy.

Nadszedł dzień konwencji i tu zauważyliśmy, że Pan obficie pobłogosławił nasz zamiar, gdyż sala była wypełniona po brzegi. Wszystkie miejsca, w sumie 250 krzeseł, były zajęte i zaistniała konieczność, by ustawiać dodatkowe siedzenia.

Przewodniczył br. J. Sygnowski. Przy radosnym nastroju uczestników rozpoczęto konwencję o godz. 10.00 pieśnią, modlitwą i odczytaniem tekstu Manny.

Do przerwy obiadowej zostały wygłoszone trzy budujące wykłady z Pisma Św., którymi usłużyli następujący bracia:

1. Brat E. Szarkowicz – „Ewangelia Królestwa” – Mar. 1:14-15. Mówca podkreślił ważność Słowa Bożego, które było głoszone przez Pana Jezusa i Jego św. apostołów.

2. Brat P. Garbacz – „Boski plan zbawienia” – Efezj. 2:4-7. W tym temacie zostało wykazane bogactwo łaski w Jezusie Chrystusie, jaką Bóg obdarza wszystkich wiernych naśladowców Jezusa.

3. Brat R. Rorata – „Droga śmierci i droga życia” – Mat. 7:13-14. Na podstawie słów Pana Jezusa mówca wykazał powstanie i tragizm szerokiej drogi, wiodącej do śmierci, a także przywileje i błogosławieństwa wąskiej drogi, prowadzącej do żywota wiecznego.

Około godz. 15 nastąpiła przerwa obiadowa.

Po przerwie obiadowej, na zakończenie, wykładem usłużył brat L. Czerniak na temat: „Historia Jakuba i nauka płynąca dla ludu Bożego”. Mówca wskazał wartość błogosławieństw Bożych jako nieodłącznego składnika obietnic, które Bóg czynił mężom wiary Starego Testamentu (1 Mojż. 2:8; Hebr. 1:14).

Zakończenie uczty nastąpiło o godz. 17.00. W podniosłym nastroju, duchowo wzmocnieni bracia i siostry rozjechali się do swoich miejsc zamieszkania. Jesteśmy wdzięczni naszemu Ojcu Niebiańskiemu i Zbawcy, Jezusowi Chrystusowi, za błogosławieństwa, jakich staliśmy się uczestnikami. Pomimo tego, iż niedużo mieszkańców miasta Chełma skorzystało z naszego zaproszenia, a nieprzyjaciele Prawdy zrywali ogłoszeniowe plakaty, wcale nas to nie zniechęca do głoszenia Ewangelii Bożej. Żegnaliśmy naszych drogich braci i siostry w Chrystusie oraz naszych miłych sympatyków z modlitwą, aby ta konwencja nie była ostatnia w tym mieście. Żywimy nadzieję, że jeśli będzie to wolą Bożą, nasze modlitwy zostaną wysłuchane.

Życzeniem uczestników było, aby tą radością w Panu podzielić się z Czytelnikami czasopisma „Na Straży”.

Stefan Głąb

WOLA LUBECKA 2-3 LIPCA 1994 R.

Już od kilku lat na łamach naszego pisma „Na Straży” ukazują się sprawozdania z konwencji urządzanych w Woli Lubeckiej, gdzie miłe braterstwo Parnak otwierają szeroko swoje serca i oddają do użytku braterstwa wszystkie swe pomieszczenia, w których miejscowy zbór i zbory okoliczne starają się urządzić dla innych miłą przystań duchową w tej podróży do niebieskiej ojczyzny.

Także i w tym roku przy łasce i pomocy Bożej, u tego samego braterstwa, przy pięknej pogodzie, w malowniczej okolicy pokrytej ogrodami i dojrzewającymi łanami zbóż, zebrało się ponad 600 osób, aby korzystać z wykładów Słowa Bożego, którymi usłużyli:

1. br. Daniel Krawczyk – „Czyńcie dobrze tym, którzy was nienawidzą” – Łuk. 6:27.
2. br. Henryk Kamiński – „I nienawidzili go bracia jego” – 1 Mojż. 37:11.
3. br. Aleksander Lipka – „Złe rozmowy psują dobre obyczaje” – 1 Kor. 15:33.

4. br. Roman Rorata – „Nie dam dziedzictwa ojców moich” – 1 Król. 21:3-4.
5. br. Czesław Suchanek – „Ofiarowanie obcego ognia” – 3 Mojż. 10:1-10.
6. br. Józef Sygnowski – „Prawo na opak” – Izaj. 59:14.
7. br. Eugeniusz Szarkowicz – „Pamiętaj na Stworzyciela swego we dni młodości” – Kazn. Sal. 12:1.

8. br. Henryk Plewniok – „Pierwsze przyjście Pana Jezusa w proroctwach i obrazach Starego Testamentu”.

Tę miłą społeczność urozmaiciły i wzbogaciły też dzieci, śpiewając i deklamując piękne wiersze, parę pieśni odśpiewała także grupa braci i sióstr z Ukrainy.

Takie duchowe przystanie nie tylko nas wzmacniają, ale dają też przedsmak tego błogosławionego Królestwa Bożego, do którego wciąż zdążamy i o które nadal prosimy naszego Ojca, a które według wypełniających się proroctw jest już we drzwiach (Łuk. 21:25-33).

Mieczysław Jakubowski

BUDZIARZE 16-17 LIPCA 1994 R.

Dzień 16 lipca br. wstał, jak zwykle tego lata, upalny, ale niezwykły dla braterskiej społeczności.

Ziściły się pragnienia zborów ludu Pana w Biłgoraju, Biszczy oraz w Przychojcu. Zamiar urządzenia dwudniowej uczty duchowej w Budziarzach, w dniach 16-17 lipca, dobry Bóg, a nasz Ojciec pobłogosławił. Przybyło ponad tysiąc uczestników z różnych stron kraju oraz jednostki zza granicy, w tym kilkunastoosobowa grupa braterstwa z Ukrainy.

W malowniczym zakątku oddalonym od gwaru wielkiej cywilizacji, wśród pól i lasów, gdzie pod osłoną drzew, krzewów i kwiatów toczy swe wody rzeka Tanew, w przygotowanym przez braci miejscu mogliśmy skupić się nad dobrym Słowem Bożym. Jeden z braci, o sercu pełnym miłości i uzdolnieniach poetyckich, ułożył następujący wiersz na powitanie wszystkich gości:

WITAMY WAS!

Tutaj w dolinie, gdzie Tanew płynie,
Hymn Ewangelii i Prawdy rozbrzmiewa,
Rąk setki się splata – brat wita brata,
Lud Boży pieśni o miłości śpiewa.

Tutaj, w Budziarze, królestwa pieśniarze
Zjechali, wezwani przez Pana
Na ucztę miłości, gdyż nowej sprawiedliwości
Jutrzenka wschodzi świetlana

Królestwo Boże, już wschodzą zorze,
Dzień dniowi podaje blaski,
A Chrystus z nami, nad morza falami,
Opromienia nam te dni łaski.

Bracia, witamy, o skrzydła błagamy,
By wzlecieć nad horyzontu kres,
Tutaj zebrani – tu rozśpiewani
Zapomnieć chcemy cierpienia i łez.

Już nowe dni, spełniają się sny,
Jubileuszu wschodzi czas,
Ludzkie marzenia o dniach bez cierpienia
Głosimy, wołamy – witamy was!

Otrzyjcie łzy, uśmiech niech lśni,
Nasz Pan wśród nas – nieba bliski czas,
Ginie świat stary, zwycięzcy wiary,
Bracia i siostry – witamy was!

Tekst widniejący na frontowej ścianie sali zgromadzenia wyjęty został z 1 Samuelowej 3:10: *„Mów, Panie, bo sługa twój słucha”.* Te słowa wypowiedziane przed wiekami przez sługę Pańskiego Samuela mobilizowały dzieci Boże do pilnego słuchania wyroków przepowiadanych im przez powołane narzędzia mówcze.

Po serdecznym powitaniu zgromadzonych i odczytaniu Psalmu 111 przewodnictwo w pierwszym dniu objął br. E. Szarkowicz, a do prowadzenia śpiewu powołano br. D. Kaletę.

Pierwszym wykładem usłużył br. H. Kamiński. Tematem były słowa z Księgi Daniela 9:25 „Od wyjścia słowa”. Na podstawie tekstów: Dan. 12:11 i Jer. 24:1-10 brat przypomniał historię przeżyć narodu izraelskiego. Jest ona ważną lekcją dla ludu Bożego w czasie wieku Ewangelii, wskazuje na potrzebę właściwego przeżywania doświadczeń i wyciągania odpowiednich wniosków.

Drugim wykładem usłużył br. J. Knop: „Żniwo i działalność Jezusa Chrystusa w nim”. Brat zwrócił uwagę na czas żniwa i na dwa ważne aspekty działalności Pańskiej: 1. Zgromadzenie wiernych. 2. Oczyszczenie świata (czyli roli).

Na temat wtórej obecności Pana usłużył br. E. Pietrzyk, wykładem pt. „Tak przyjdzie” Dz. Ap. 1:9-11, dostarczając wielu biblijnych dowodów, że Pan jest już obecny po raz wtóry. Treść tego wykładu gruntowała wiarę w Pańską obecność, która jest obecnie doświadczana.

„Adamie, gdzie jesteś” to tytuł lekcji, którą usłużył brat Cz. Suchanek. Były to rozważania głównie o charakterze moralnym na temat degradacji społeczeństwa czasów ostatecznych.

Jako ostatni w tym dniu usłużył br. E. Pilch na temat: „Duchowe małżeństwo”. Wskazał na ścisły związek miłości Pana Jezusa i Jego Kościoła.

Przewodnictwo w drugim dniu objął br. Z. Kołacz. W śpiewie przewodniczył br. B. Kaczor.

Pierwszym wykładem usłużył br. J. Kłusak na temat: „Wysokie powołanie Kościoła”. Mówca wskazał na dwa główne obrazy tegoż powołania, zawarte w historii Abrahama i w powołaniu Rebeki. Udowodnił, że drzwi do zawarcia przymierza z Bogiem nie zostały jeszcze zamknięte.

Wykładem okolicznościowym do chrztu usłużył br. J. Kopak. Wolę pójścia za Jezusem okazało przed wieloma świadkami siedem osób. Życzymy im wytrwania w tym przymierzu ofiary i otrzymania korony żywota.

„Słabość i moc” to temat ostatniej lekcji, którą podzielił się br. P. Suchanek, życząc wszystkim uczestnikom, aby w mocy Chrystusa wzrastali w wierze.

Optymistyczny akcent wypływający ze słów św. Pawła z 2 Kor. 4:7-18 zachęcał braterstwo do wytrwania w doświadczeniach wąskiej drogi. Brat Z. Kołacz zakończył tę duchową ucztę, życząc jej uczestnikom błogosławieństwa Bożego z otrzymanych lekcji.

Życzeniem wszystkich uczestników było podzielenie się otrzymanymi błogosławieństwami z Czytelnikami czasopisma „Na Straży”. Wykonane zostało pamiątkowe zdjęcie, które zgodnie z życzeniem uczestników konwencji zamieszczamy w naszym czasopiśmie.

Józef Sygnowski

Konwencja w Budziarzach 16-17 lipiec 1994 r.

BIAŁOGARD 29-31 LIPCA 1994 R.

Po raz trzynasty otwarły się podwoje białogardzkiego ośrodka przy Szosie Połczyńskiej, aby przyjąć w swe pomieszczenia nadjeżdżających z różnych stron kraju uczestników duchowej uczty. Już od wielu lat Zbór w Białogardzie organizuje trzydniowe spotkanie tych, dla których Słowo Boże jest kosztowne. Dzięki Bogu Najwyższemu i tym razem przybyło około 400 uczestników. Przez trzy dni mieliśmy błogi przywilej rozważania Słowa Prawdy i wzmacniania naszej wiary.

W pierwszym dniu przewodniczył br. Jan Kopak. Wygłoszone zostały wykłady na następujące tematy:

1. *„Aaron i jego synowie będą obmywać swoje ręce i nogi”* – 2 Mojż. 30:18-21, Brat Henryk Kamiński wskazywał na czystość życia tych, którzy znajdują się w Przybytku Pańskim, na potrzebę każdodziennego oczyszczania się z różnych niedoskonałości ciała.

2. *„Apostolska misja i jej forma działania”* – br. Stanisław Żołnierski z Kanady. Był to temat podkreślający spuściznę apostolską w postaci listów, które zawierają budującą naukę Bożą.

3. *„Zgorszenia w Kościele Chrystusowym”* – Mar. 9:42-43, br. Daniel Kołacz. Główną treścią wykładu była odpowiedzialność za powodowanie zgorszeń swoim niestatecznym zachowywaniem się wśród wierzących.

4. *„Kosztowne Boskie obietnice”* – 2 Piotra 1:4, br. Mieczysław Jakubowski. Mówca cytując wersety Psalmów 17:14-15 i 84:8 przedstawił cudowne wyobrażenie istot duchowych i dostojność natury, jaką ma otrzymać zwycięski Kościół.

5. Brat Zdzisław Kołacz usłużył okolicznościowym tematem o chrzcie, w którym wykazał rozliczne błogosławieństwa Pańskie dla poświęcających się, a także przedstawił ważność powziętej decyzji ofiarowania się Bogu na służbę. Chęć przyjęcia chrztu wyraziło 11 osób. Życzymy im wiele łask i błogosławieństw od dobrego Ojca Niebiańskiego oraz wytrwania przy Panu aż do końca.

Mottem drugiego dnia były słowa zapisane w Księdze Obj. 3:10 *„Żeś zachował słowo cierpliwości mojej, Ja też cię zachowam od godziny pokuszenia”*. Przewodniczył br. Zdzisław Kołacz.

6. *„Błogosławiony naród, którego Bogiem jest Pan”* – Psalm 33:12, to temat wykładu br. M. Jakubowskiego. Myślą przewodnią tej lekcji były prorocze dni z Księgi Daniela 12:12, mówiące o błogosławieństwach a także o zagrożeniach towarzyszących wtórej obecności Pana Jezusa. Brat podkreślił szczególną rolę „wiernego sługi”, jego ofiarność i poświęcenie oraz wskazał na błogosławieństwa płynące z wyjaśnionych przez niego prawd.

7. *„Baczcie, żeby was kto nie zwiódł”* – Mat. 24:4-5, br. Roman Rorata. Mówca wskazał na niebezpieczeństwa obecnych czasów, iż jest to zapowiedziana *„godzina pokuszenia”*, w której wielu miało ulec zwiedzeniu, szczególnie z przyczyny utraty wiary we wtórą obecność Pana, o czym przestrzegał ap. Piotr, pisząc o *„szydercach”*.

8. *„Jakimiż powinniście być wy w świętym postępowa-*

niu i pobożności?” – 2 Piotra 3:9-12. Brat Adam Kozak wskazał na zagrożenia towarzyszące spełnianiu posług w niewłaściwym duchu oraz na niebezpieczeństwa zeświecczenia.

9. *„Błogosławieństwa czasów ostatecznych”* – Łuk. 12:36-37; Obj. 3:20, br. Józef Sygnowski. Mówca przedstawił w sposób przekonywujący, iż mimo istniejących zagrożeń w czasach ostatecznych, okres ten obfituje w różne błogosławieństwa. Jednym z nich miał być stół zastawiony obficie pokarmami duchowymi, a usługującym miał być sam Pan. Aby przyjąć Boże błogosławieństwo trzeba mieć wiarę, słuchać Słowa Bożego i strzec go, modlić się, posiadać Ducha Św. oraz obserwować otaczające nas okoliczności i wydarzenia.

W godzinach popołudniowych odbyła się dyskusja nad zagadnieniami poruszanymi w trzech powyższych tematach, przewodniczył br. H. Kamiński.

W trzecim dniu przewodnictwo objął br. J. Sygnowski, mottem był Psalm 111.

10. *„Płacz, pokora, post i modlitwa Nehemiasza”* – Neh. 1:1-4, br. Grzegorz Kwaśnik. Brat poruszył wiele istotnych spraw z życia chrześcijan i zwrócił się z apelem do słuchaczy, aby troska o dobro „domu wiary” zawsze była na pierwszym miejscu.

11. *„Naśladownictwo Chrystusa”* – Mat. 11:29, br. Edward Pilch. Główną treścią wykładu było wskazanie dobrotliwych skutków jarzma Chrystusowego oraz warunków, jakie towarzyszą idącym wąską drogą. Brat szczególną uwagę zwrócił na potrzebę naśladowania pokory, jaka cechowała naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa, Mojżesza, Dawida; jest ona dostojną szatą nowych stworzeń: Filip. 2:3-8; Kol. 3:12-13; 1 Piotra 5:5; Psalm 147:6.

12. *„Przewodnictwo”* – 1 Kor. 3:4-5; Gal. 3:24, br. Walenty Bywalec. W drodze do Boga nie może być człowiekowi przewodnikiem drugi człowiek. Dla Izraela przewodnikiem był Zakon. Naszym przewodnikiem, tj. drogowskazem jest sam Pan, Jezus Chrystus. Główną myślą mówcy było wykazanie łaski usprawiedliwienia przez wiarę w krew Chrystusową, czego zakon był pozbawiony, mimo tego zawierał w sobie lekcje wskazujące na lepszą okupową ofiarę, która gładzi grzech świata.

Konwencja zbliżała się ku końcowi. Byliśmy mile ugoszczeni przez braterstwo białogardzkiego zboru. Radosny nastrój, jaki towarzyszył przez trzy dni, pozostanie miłym wspomnieniem. Pożegnalna pieśń *„Zostań z Bogiem aż się zejdziem znów”* na nowo wskrzesiła świadomość, że jeśli będzie wolą Pańską, to za rok, być może, znów się spotkamy. Byliśmy uszczęśliwieni łaską dobrego nastroju konwencji i tym szczęściem dzielimy się ze wszystkimi domownikami wiary.

„Albowiem jakże możemy dość dziękować Bogu... za całą radość..., jakiej doznajemy” – 1 Tes. 3:9.

Uczestnik

WROCŁAW 21 SIERPNIA 1994

W chłodny poranek kończącego się lata Boże błogosławieństwo umożliwiło zborowi ludu Pana we Wrocławiu przygotowanie skromnej uczty duchowej, która juz poraz siódmy miała miejsce w Centrum Sztuki IMPART we Wrocławiu. Obiekt położony jest malowniczo, u zbiegu dwu rzek – Odry i Oławy, nieopodal miejsca, gdzie Starą Odrą przeskakuje osobliwość myśli technicznej z pocz. XX w – wiszący Most Grunwaldzki. Pomimo, że na planie polskich konwencji ostatnich lat punkcik płd. zach. części kraju jak gdyby zamarł, rankiem tego dnia ożywił się ponownie. Przybyto około 250 – 270 drogich Braterstwa, nawet z bardzo odległych zborów, niektórzy bezpośrednio z międzynarodowej konwencji w Poitiers.

Ściszone głosy rozprawiających radośnie w kuluarach Braci ustały około 9.30. „Czujcie i módlcie się abyście mogli stanąć przed Synem Człowieczym” – przemówiły raz jeszcze w kolejnych wykładach słowa drogiego Zbawiciela wybrane jako hasło konwencji. Rozpoczął br. Paweł Suchanek słowami ap. Pawła z 2 Kor. 6 3-10. Mówił z głębokim przekonaniem o potrzebie pilnego naśladowania przez lud Boży wzorca postawionego w Jezusie Chrystusie, Jego świętych apostołach i ich współpracownikach na polu Ewangelii.

Następnym tematem poświęconym jedności ludu Bożego usłużył drogi br. Adam Kozak. Przypomniał słowa żarliwej modlitwy Zbawiciela z Ew. Jana 17:18-21 „aby byli jedno, jak my”. Oto konieczność, o której bezwzględnie muszą myśleć i zabiegać o nią wszyscy, którzy są Pańscy, którym drogi jest testament naszego Mistrza.

Wychodząc naprzeciw tym spośród ludu Bożego, którzy jeszcze dziś chcą umknąć przed nadchodzącym gniewem Sprawiedliwego i skryć się w cieniu ręki Wszechmocnego, br. Józef Sygnowski wskazał w kolejnym temacie jedyną drogę prowadzącą do tego – chrzest w śmierć Chrystusa.. „Jeśli wierzysz z całego serca, możesz” – słowami z Dziejów Ap. 8:37 utwierdzał w słusznym wyborze drogi życia młodego brata Grzegorza. Na ów chrzest w rzece wejrzał w swojej łaskawości słonecznego oblicza sam Ojciec Niebieski. Wyjątkowo piękna pogoda nastrajała jakimś dziwnym pięknem głosy Braterstwa, które słowami wielu pieśni mówiły o wierności, miłości i potędze naszego dobrego Ojca i Jego Syna. Chrztu udzielił br. Dariusz Dudziński, który krótko przemówił i rozpoczął składanie serdecznych ży-

czeń Bratu Grzegorzowi na nowej drodze życia.

Po dłuższej przerwie ostatnim wykładem usłużył br. Jan Witkowicz. Rozpoczynając temat postawił słuchaczom kosztownej Prawdy pytanie o możliwość osiągnięcia jedynego i najważniejszego celu Chrześcijanina – wielkiego serca, które by miłował Bóg. Wspominając linię genealogiczną królów judzkich, brat zauważył, iż niewielu spośród nich miało serce podobne do wielkiego serca ich praojca Dawida, który znalazł u Boga upodobanie. Doskonałym wzorem o olbrzymim sercu pozostanie na zawsze nasz drogi Pan, który w godzinie rozstania ze swoimi „umiłował ich aż do końca”.

Dzień chylił się już ku zachodowi, gdy lud Pański dziękował Panu wszelkiego stworzenia słowami pieśni „Święty, święty, święty jest nasz Bóg” a w chwilę potem ku niebieskiemu majestatowi Jego zdążały słowa żarliwej modlitwy „ i nie opuszczaj nas w pokuszeniach, ale nas zbaw ode złego. Amen.”

Z. Pasierski

R-
„Straż”